

[Startside](#) > ... > [Anlæggelse Af Retssag](#) > [Hvor Og Hvordan](#) > [Sådan Anlægger Du En Sag](#) > [Bulgaria](#)

Sådan anlægger du en sag

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Bulgarien

1 Er det nødvendigt at gå til en domstol, eller er der en anden mulighed?

Hvis der opstår en tvist, er det ikke kun retten, der har beføjelse til at afgøre den.

For det første kan parten i stedet for at gå rettens vej forsøge at nå frem til et udenretsligt forlig med den anden part i tvisten.

Hvis parterne ikke selv er i stand til at nå frem til et sådant forlig, kan de anvende mægling. Mægling er en frivillig og fortrolig udenretslig tvistbilæggelsesprocedure, hvor en tredjepart, mægleren, hjælper parterne i en tvist med at nå frem til et forlig. Parterne deltager frivilligt i proceduren og kan til enhver tid trække sig.

Mægleren er upartisk og pålægger ikke parterne nogen løsning. I mæglingsproceduren afgøres alle spørgsmål ved fælles overenskomst mellem parterne.

Forhandlingerne i sagen er fortrolige. Deltagere i mæglingsproceduren skal hemmeligholde alle forhold, omstændigheder og dokumenter, som de har fået kendskab til under sagens behandling.

En liste over mæglere kan konsulteres på justitsministeriets websted af enhver, der ønsker at anvende mægling som en alternativ metode til tvistbilæggelse. Mange domstole har etableret tvistbilæggelses- og mæglingscentre, hvor de mæglere, der fremgår af listen, arbejder.

Voldgift er endnu en metode til udenretslig bilæggelse. Der kan gøres brug heraf i ejendomsretlige tvister, bortset fra tvister vedrørende tinglige rettigheder eller besiddelse af fast ejendom, underholdsbidrag eller rettigheder i forbindelse med et arbejdsforhold. En voldgiftsret kan være en permanent institution eller kan oprettes til at afgøre en bestemt tvist (ad hoc-voldgiftsret). Voldgift finder sted, hvis der er indgået en voldgiftsaftale mellem tvistens parter. En voldgiftsaftale betyder, at alle involverede parter anmoder en voldgiftsret om at afgøre alle eller en del af de tvister, der måtte opstå eller er opstået mellem dem inden for et givet kontraktligt eller ikke-kontraktligt forhold. Voldgiftsaftalen kan indsættes i en anden kontrakt eller fremgå af en særskilt aftale. En voldgiftsaftale skal være skriftlig. En aftale anses for at være skriftlig, hvis den fremgår af et dokument, der er underskrevet af parterne, eller i en brevveksling, en fax, et telegram eller ethvert andet kommunikationsmiddel.

En voldgiftsaftale anses også for at foreligge, hvis den sagsøgte, skriftligt eller ved en anmodning, der er indført i protokollatet for voldgiftssagen, indvilliger i at indbringe tvisten for voldgiftsretten, eller hvis han deltager i voldgiftssagen ved at indgive et skriftligt svar, fremlægge beviser, fremsætte modkrav eller give møde for voldgiftsretten uden at bestride dennes kompetence.

I voldgiftsaftalen angiver parterne, hvilken voldgiftsret eller hvilken voldgiftsmand de ønsker at indbringe deres tvister for, samt hvilke regler der gælder for voldgiftsbehandlingen af tvisten. Voldgiftsretten har generelt fastsat regler for, hvordan den fungerer.

Yderligere oplysninger findes i afsnittet om "[Domstolenes kompetence](#)".

2 Er der en frist for, hvornår sagen skal anlægges?

Fristerne for retssager varierer afhængigt af sagen. Der kan være forskellige præklusive forældelsesfrister (som bringer selve den materielle rettighed til ophør) eller forældelsesfrister (som kun ophæver klageadgangen). Yderligere oplysninger findes i afsnittet om "[Procesfrister](#)".

For at undgå at overskride en tidsfrist bør du rådføre dig med en advokat i den enkelte sag.

3 Er det en domstol i denne medlemsstat, som jeg skal gå til?

Se "[Kompetence](#)".

4 Hvilken domstol i denne medlemsstat skal jeg i givet fald gå til i betragtning af, hvor jeg bor, hvor modparten bor, eller andre forhold, der kan have betydning for, hvor sagen skal anlægges?

Du skal som hovedregel indbringe sagen for den domstol, som har kompetencen i den kreds (*rayon*), hvor sagsøgte er bosiddende eller har sit hjemsted eller hovedkontor.

Der findes imidlertid også særlige regler for visse typer af søgsmål, som afhænger af den processuelle status for sagens parter eller tvistens genstand. Eksempel:

Hvis du ønsker at anlægge sag mod en mindreårig eller en person uden retsevne, skal du indbringe sagen for den domstol, hvor den pågældende persons juridiske repræsentant er bosiddende.

Hvis du ønsker at anlægge sag mod en person, hvis adresse er ukendt, skal du indbringe sagen for retten på det sted, hvor vedkommendes advokat eller juridiske repræsentant er bosiddende, eller, hvis det ikke er muligt, for retten på det sted, hvor sagsøger er bosiddende.

Sager mod juridiske personer indbringes for den domstol, hvor den juridiske person har sit hjemsted. Tvister, der opstår i forbindelse med direkte relationer til datterselskaber eller filialer, kan også indbringes for retten på det sted, hvor disse enheder er beliggende.

Sager mod staten og offentlige institutioner, herunder deres afdelinger og filialer, indbringes for retten på det sted, hvor det pågældende retsforhold er opstået, med undtagelse af søgsmål, der anlægges på grundlag af det sted, hvor den faste ejendom er beliggende, eller det sted, hvor boet er oprettet. Hvis retsforholdet er opstået i udlandet, indbringes sagen for den kompetente domstol i Sofia.

Hvis sagen omhandler tinglige rettigheder til en ejendom, deling af sameje eller fastsættelse af grænserne for eller genetablering af ejendomsretten til fast ejendom, skal du indbringe sagen for retten på det sted, hvor ejendommen er beliggende. Du skal også indbringe sagen for den domstol, der har kompetence vedrørende ejendommen, hvis din sag handler om et skøde, der bekræfter tinglige rettigheder til den faste ejendom, eller om opdeling, ophævelse eller ugyldiggørelse af et skøde om fast ejendom.

Hvis din sag omhandler en arv, hel eller delvis tilbagekaldelse af et testamente, deling af en arv eller annullering af en frivillig aftale, skal du indbringe sagen for retten på det sted, hvor testamentet forvaltes. Hvis afdøde er bulgarsk statsborger, men testamentet forvaltes uden for Bulgarien, skal du indbringe sagen, jf. første afsnit, for enten retten på stedet for den afdødes sidste bopæl i Bulgarien eller det sted, hvor ejendommen ligger.

For at godtgøre et økonomisk krav baseret på en kontrakt kan du også indbringe sagen for retten på det sted, hvor den anden part i øjeblikket er bosat.

Hvis du ønsker at kræve underholdsbidrag, kan du også indbringe sagen for retten på det sted, hvor du har fast bopæl.

Sager, der anlægges mod eller af en forbruger, indbringes for retten på det sted, hvor forbrugeren aktuelt er bosiddende, og, hvis der ikke findes en sådan bopæl, på det sted, hvor vedkommende har sin faste bopæl.

Arbejdstagere kan også anlægge sag mod arbejdsgiveren på deres sædvanlige arbejdssted.

Hvis du har lidt uretmæssig skade, har du mulighed for at indbringe sagen for retten på det sted, hvor skaden opstod.

Erstatningssøgsmål efter [forsikringsloven](#), som er anlagt af skadelidte mod et forsikringselskab, garantifonden eller det nationale kontor for bulgarske bilforsikringselskaber, anlægges ved den domstol, i hvis jurisdiktion sagsøgeren på tidspunktet for skadens opståen har sin midlertidige eller faste bopæl eller sit hjemsted, eller på det sted, hvor skaden er opstået. Sager, der anlægges mod sagsøgte i forskellige territoriale jurisdiktioner, eller som vedrører fast ejendom, der er fordelt på forskellige territoriale jurisdiktioner, anlægges efter sagsøgerens eget valg ved retten i en af disse jurisdiktioner.

Den kompetence, der er tillagt ved lov, kan ikke ændres efter aftale mellem parterne. Parterne i en ejendomsvist kan dog fravige reglerne om stedlig kompetence ved at underskrive en aftale, der tillægger en bestemt domstol kompetence. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på domstolens [stedlige](#) kompetence som følge af den faste ejendoms beliggenhed.

Hvis din sag handler om forbrugerbeskyttelse eller arbejdsret, og du har aftalt med den anden part eller de andre parter, hvilken domstol der har kompetence, er denne aftale kun gyldig, hvis den er underskrevet, efter at tvisten er opstået.

5 Hvilken type domstol skal jeg gå til i denne medlemsstat i betragtning af sagens art og det beløb, det drejer sig om?

De almindelige regler for anlæggelse af søgsmål afhængigt af sagens art og kravets værdi er følgende:

Alle civilretlige sager henhører under kredsdomstolens kompetence, bortset fra sager, der er forbeholdt den regionale domstol som første instans. Den regionale domstol har kompetence som førsteinstansret i følgende tilfælde:

1. sager om fastslåelse eller anfægtelse af faderskab, ophævelse af adoptioner eller indførelse eller ophævelse af værgemål
2. sager om krav på ejendomsret eller andre materielle rettigheder vedrørende fast ejendom, når værdien af sagens genstand overstiger 50 000 BGN
3. civil- og handelsretlige sager, når tvistens værdi overstiger 25 000 BGN, med undtagelse af sager om underholdsbidrag og arbejdsretlige konflikter samt sager om inddrivelse af gæld
4. sager om konstatering af uregelmæssigheder ved eller annullering af optagelse i registre eller manglende registrering i de i loven omhandlede tilfælde
5. sager, der, uanset deres værdi, er samlet i et fælles søgsmål inden for en regional domstols kompetence, hvis de skal behandles i samme sag
6. sager, der ifølge andre love henhører under den regionale domstol.

6 Kan jeg selv gå til en domstol, eller skal jeg gå via en mellemmand, f.eks. en advokat?

En retssag kan anlægges af en sagsøger personligt eller, på frivilligt grundlag, gennem en bemyndiget repræsentant. Bemyndigede repræsentanter for parterne kan være:

1. advokater
2. forældre, børn eller ægtefæller
3. juridiske rådgivere eller andre ansatte med juridisk uddannelse i institutioner, virksomheder, juridiske personer og selvstændige erhvervsdrivende
4. præfekter med mandat fra finansministeren eller ministeren for regional udvikling og offentlige bygge- og anlægsarbejder, når staten er repræsenteret, og
5. andre personer som omhandlet i lovgivningen.

Fuldmagten, der giver repræsentanten bemyndigelse, bør vedlægges stævningen.

7 Hvem skal jeg helt konkret henvende mig til for at anlægge en sag? Skal jeg henvende mig direkte til domstolen, til det lokale dommerkontor eller til en anden myndighed?

Stævninger indleveres normalt til rettens justitskontor og modtages i rettens åbningstid af justitskontorets personale. De kan også sendes med post til den kompetente domstol.

8 På hvilket sprog skal jeg indgive stævning? Kan jeg gøre det mundtligt, eller skal det gøres skriftligt? Kan jeg gøre det pr. fax eller e-mail?

Stævninger bør sendes til retten skriftligt og skal affattes på bulgarsk. Stævninger kan sendes med post, men ikke pr. fax eller e-mail. I henhold til den civile retsplejelov skal alle dokumenter skrevet på et fremmedsprog, som fremlægges af parterne, ledsages af en bekræftet oversættelse til bulgarsk.

9 Findes der særlige blanketter, som skal bruges, når man vil anlægge sag? Hvis ikke, hvordan gøres det så? Hvilke oplysninger skal gives?

Stævninger skal være skriftlige. Der findes ingen særlige formularer til dette formål, bortset fra formularer (godkendt af justitsministeriet) for begæringer om udstedelse af et betalingspåkrav eller andre dokumenter, der er omfattet af betalingspåkravsproceduren i henhold til den civile retsplejelov. Den civile retsplejelov indeholder en række minimumskrav til stævninger, men selve formularen er ikke fastlagt. I henhold til den civile retsplejelov skal en stævning indeholde: domstolens navn, navn og adresse på sagsøger og sagsøgte, deres juridiske repræsentanter eller befuldmægtigede, hvis dette er relevant, sagsøgers personlige identifikationsnummer og sagsøgers eventuelle faxnummer eller telexnummer, stævningsbeløbet, hvor dette kan vurderes, en erklæring om omstændighederne for stævningen, stævningens genstand og underskrift af den person, der har indgivet stævningen. I stævningen skal sagsøger oplyse, hvilke beviser denne fremsender, og hvilke faktuelle omstændigheder sagsøger agter at bevise med disse, samt præsentere alle skriftlige beviser, som denne er i besiddelse af.

Stævningen skal underskrives af sagsøger eller sagsøgers repræsentant. Hvis sagen anlægges af en repræsentant på sagsøgers vegne, skal stævningen ledsages af en fuldmagt, der bekræfter, at repræsentanten er bemyndiget til at anlægge sagen. Hvis sagsøger ikke ved, hvordan stævningen skal underskrives, eller er ude af stand til at gøre dette, skal den underskrives af den bemyndigede person med angivelse af, hvorfor sagsøger ikke har underskrevet den. Stævningen sendes til retten i lige så mange kopier, som der er sagsøgte.

Stævningen skal vedlægges: en fuldmagt, hvis stævningen indgives af en befuldmægtiget, dokumentation for betaling af stempel- og registreringsafgifter, hvis det er relevant, og kopi af stævningen og dens bilag, én for hver sagsøgte.

10 Skal der betales retsafgifter? Hvornår skal de i givet fald betales? Skal advokaten betales med det samme ved stævningens indgivelse?

Medmindre andet er fastsat i gældende lov, skal der, når en sag indbringes for retten, betales stempel- og registreringsafgifter i forhold til stævningens beløb og sagens omkostninger. Når det ikke er muligt at vurdere stævningens beløb, fastsætter retten stempel- og registreringsafgiftens størrelse. Stævningens beløb angives af sagsøger. Stævningens beløb er en pengemæssig vurdering af sagens genstand.

Spørgsmål vedrørende stævningens beløb kan rejses af sagsøgte eller af retten af egen drift senest inden det første retsmøde. Hvis det anførte beløb er urealistisk, fastsætter retten stævningens beløb.

Stempel- og registreringsafgifter opkræves på et fast eller forholdsmæssigt grundlag. Stempel- og registreringsafgifter fastsættes på grundlag af de logistiske og administrative udgifter, der er forbundet med sagen. De beregnes på grundlag af tvistens værdi. Stempel- og registreringsafgifter betales ved indgivelsen af anmodningen om beskyttelse eller bistand og ved udstedelsen af det afgiftsbelagte dokument på grundlag af en tarif vedtaget af ministerrådet.

Afgifterne betales normalt via bankoverførsel til en konto tilhørende retten ved indgivelse af stævningen. Hver part skal på forhånd betale retten omkostningerne ved det søgsmål, parten har indbragt. På anmodning af begge parter eller på rettens foranledning betales alle omkostninger af begge parter eller af den ene part, afhængigt af omstændighederne. Beløbet for de omkostninger, der skal betales, fastsættes af retten.

Stempel- og registreringsafgifter skal ikke betales: af sagsøgere, der er arbejdstagere, medarbejdere og medlemmer af kooperativer i stævninger som følge af ansættelsesforhold, i forbindelse med krav om underholdsbidrag, i sager, der indbringes af anklagemyndigheden, af sagsøgere i sager om ulovlige handlinger, i forbindelse med en retskraftig straffedom eller af særlige repræsentanter udpeget af retten for en part, hvis adresse er ukendt.

Stempel- og registreringsafgifter pålægges ikke fysiske personer, hvor retten har anerkendt, at de ikke har tilstrækkelige midler. I tilfælde af en anmodning om fritagelse tager retten højde for: personens og dennes families indkomst, bekræftede aktiver, civilstand, helbred, beskæftigelse, alder og andre omstændigheder. I sådanne tilfælde betales sagsomkostningerne af retten. I tilfælde af en stævning om indledning af konkursbehandling indgivet af skyldneren opkræves der i første omgang ikke stempel- og registreringsafgifter. De opkræves af konkursboet ved udlodningen af aktiverne i henhold til handelsloven (*Targovski zakon*).

Hvis en stævning imødekommes helt eller delvist, pålægger retten sagsøgte at betale sagsøger en del af sagsomkostningerne svarende til, hvor stor en del af stævningen der blev imødekommet (stempel- og registreringsafgifter, advokatsalærer, udgifter til at give møde for retten og indsamling af beviser). Hvis sagsøger er bevilget gratis retshjælp, pålægges sagsøgte at godtgøre udgifterne i forhold til stævningen. Hvis sagen hæves, er sagsøgte berettiget til godtgørelse af omkostningerne, og hvis retten afviser stævningen, er sagsøgte berettiget til at kræve betaling for udgifter i forbindelse med den afviste stævning.

Advokatsalærer aftales mellem klienten og advokaten og betales normalt ved indgåelse af aftalen om juridisk forsvar i overensstemmelse med betalingsbetingelserne. Det er ikke obligatorisk at lade sig repræsentere af en advokat for at kunne anlægge sag eller under retssagen.

11 Kan jeg få retshjælp?

Enhver fysisk person kan ansøge om retshjælp, hvis vedkommende opfylder de retlige betingelser herfor. Retshjælp består i gratis juridisk rådgivning.

Ansøgningen om retshjælp indgives skriftligt til den ret, der behandler sagen. I afgørelsen om imødekommelse af ansøgningen angiver retten arten og omfanget af den bevilgede retshjælp. Kendelsen om bevilling af retshjælp får virkning fra datoen for indgivelsen af ansøgningen, medmindre retten træffer anden afgørelse. Kendelsen afsiges for lukkede døre, medmindre retten finder det nødvendigt at høre parten for at afklare alle omstændigheder. Kendelser, hvorved der gives afslag på retshjælp, kan appelleres. Appeldomstolens kendelse er endelig.

I civil- og forvaltningsretlige sager ydes der retshjælp, hvis retten eller den ansvarlige for retshjælpskontoret på grundlag af beviser fremlagt af de berørte kompetente myndigheder fastslår, at parten er fuldstændigt ude af stand til at afholde udgifterne til advokatens salær. Ved vurderingen tager retten hensyn til:

1. personens eller dennes families indkomst
2. personens aktiver som dokumenteret ved en erklæring
3. civilstand
4. helbred
5. beskæftigelse
6. alder
7. andre omstændigheder.

Der ydes ikke retshjælp:

1. hvis bevilling af retshjælp ikke er berettiget i lyset af den fordel, som den ville give ansøgeren
2. hvis kravet er klart ubegrundet eller uantageligt
3. i handels- og skattesager i henhold til [loven om skatteprocedurer og socialsikring](#), medmindre ansøgeren om retshjælp er en fysisk person, der er berettiget til retshjælp.

Retshjælpen inddrages:

1. i tilfælde af en ændring i de forhold, der førte til, at der blev bevilget retshjælp
2. hvis den fysiske person, der blev bevilget retshjælp, afgår ved døden.

Retten træffer af egen drift eller på begæring af en part eller af den beskikkede advokat afgørelse om hel eller delvis inddragelse af retshjælp som følge af en ændring i de forhold, der gav anledning til bevillingen af retshjælp.

Retten træffer af egen drift eller på begæring af en part eller en beskikket advokat afgørelse om hel eller delvis inddragelse af retshjælp, hvis det konstateres, at betingelserne for bevilling af retshjælp helt eller delvist ikke er opfyldt.

Hvis en part er blevet frataget retten til retshjælp, er denne forpligtet til at betale eller tilbagebetale alle beløb, som den uretmæssigt er blevet fritaget for, og til at betale salæret til den beskikkede advokat.

En advokat, der er beskikket ex officio, udøver sine beføjelser, indtil kendelsen om ophør eller inddragelse af retshjælp træder i kraft, hvis det er nødvendigt for at beskytte parten mod negative retlige konsekvenser. Søgsmålsfristerne løber ikke mellem vedtagelsen og ikrafttrædelsen af påbuddet om ophævelse eller fratagelse af retshjælpen.

12 Hvornår betragtes min sag som anlagt? Modtager jeg en bekræftelse fra myndighederne om, hvorvidt min sag er korrekt anlagt?

Stævninger og anden korrespondance modtaget pr. post og dokumenter afleveret personligt i rettens kontortid registreres af retten i logbogen over indgående korrespondance på modtagelsesdagen. Sagen anses officielt for at være anlagt på den dag, hvor retten modtager stævningen. Hvis stævningen sendes pr. post til eller modtages af den forkerte ret, anses den for at være modtaget på afsendelsesdatoen pr. post eller på datoen for den forkerte rets modtagelse. Retten bekræfter rigtigheden af stævningen. Hvis en stævning ikke følger forskrifterne, eller alle de krævede dokumenter ikke er vedlagt, anmodes sagsøger om at afhjælpe manglerne inden for en uge og informeres om, hvorvidt han eller hun er berettiget til retshjælp. Hvis sagsøgers adresse ikke er angivet og ikke er kendt af retten, forkyndes meddelelsen ved et opslag, som tages ned efter en uge, på et dertil beregnet sted i retsbygningen. Såfremt sagsøger ikke afhjælper manglerne inden for fristen, returneres stævningen med bilag. Hvis sagsøgers adresse er ukendt, opbevares stævningen på justitskontoret, så den er tilgængelig for sagsøger. Det samme gælder, hvis der konstateres uoverensstemmelser i stævningen under sagen. Sagen anses for at være anlagt på datoen for modtagelsen af den ændrede stævning.

Hvis retten ved gennemgangen af stævningen finder, at den ikke opfylder betingelserne, returneres stævningen.

Returnering af stævningen til sagsøger udelukker ikke, at der kan sendes en ny stævning til retten, men i så fald anses sagen for at være anlagt på den dato, hvor stævningen blev genindsendt.

Retten sender ikke et særligt dokument, der bekræfter, at sagen er indgivet korrekt, men dens handlinger viser, at dette er tilfældet. Når stævningen er korrekt udformet og indsendt, og alle de krævede dokumenter er vedhæftet, sender retten en kopi til sagsøgte. Kopien indeholder bilagene til stævningen. Sagsøgte anmodes om at indgive et svarskrift inden for en måned og får at vide, hvilke oplysninger det skal indeholde. Sagsøgte informeres også om konsekvenserne, hvis denne undlader at svare eller udøve sine rettigheder, og om muligheden for retshjælp, hvis det er relevant, og hvis sagsøgte er berettiget hertil. Sagsøgtes svarskrift skal indeholde: domstolens navn og sagsnummeret, sagsøgtes navn og adresse og navn og adresse på dennes juridiske repræsentant eller befuldmægtigede, hvis det er relevant, sagsøgtes bemærkninger om stævningens antagelighed og berettigelse, sagsøgtes bemærkninger om de omstændigheder, som stævningen bygger på, argumenter mod stævningen og de omstændigheder, der ligger til grund for dem, og underskrift af den person, der har indgivet svarskriftet. I svaret til stævningen skal sagsøgte anføre, hvilke beviser denne fremsætter, og hvilke faktuelle omstændigheder sagsøgte agter at bevise med disse, samt fremlægge alle skriftlige beviser, som denne er i besiddelse af. Svaret skal vedlægges: en fuldmagt, hvis svaret indgives af en befuldmægtiget, og kopi af svaret og dets bilag, én for hver sagsøger. Hvis sagsøgte inden for den fastsatte frist undlader at indgive et svarskrift, fremsætte sine bemærkninger, gøre indsigelse eller bestride rigtigheden af et dokument vedlagt stævningen eller undlader at udøve sin ret til at indgive et modkrav eller et accessorisk krav i forbindelse

dermed eller indkalde en tredjepart, som er berettiget til at intervenere på dennes vegne, mister denne muligheden for at gøre det på et senere tidspunkt, medmindre udeladelsen skyldes specifikke uforudsete omstændigheder.

Efter at have kontrolleret rigtigheden og antageligheden af de indgivne stævninger udtaler retten sig om begæringer og indsigelser fra parterne som angivet i stævningen og svarskriftet og om alle forhold forud for retssagen og lovligheden af de forelagte beviser. Retten kan også henvise parterne til mægling eller andre former for frivillig konfliktløsning.

Retten berammer sagen til et åbent retsmøde, som parterne indkaldes til. Retssekretæren sender stævninger til parterne, som forkyndes en kopi af rettens afgørelse.

I handelsretlige sager skal parterne i henhold til den civile retsplejelov udveksle dokumenter. Når sagsøgte svar er modtaget, sender retten en kopi sammen med bilagene til sagsøger, som kan indgive en replik. I replikken kan sagsøger supplere og præcisere den oprindelige stævning. Efter modtagelsen af replikken sender retten en kopi sammen med bilagene til sagsøgte, som kan indgive et svar inden for to uger. I duplikken skal sagsøgte svare på replikken.

Efter at have kontrolleret rigtigheden af de udvekslede dokumenter og antageligheden af de indgivne stævninger, herunder beløb, og andre begæringer og indsigelser fra parterne, træffer retten beslutning om alle forhold forud for retssagen og lovligheden af de forelagte beviser. Retten berammer sagen til et åbent retsmøde, hvortil parterne indkaldes, og sender duplikken til sagsøgte og de retslige dokumenter til parterne. Retten kan henvise parterne til mægling eller andre former for frivillig konfliktløsning. Når alle beviser er blevet fremlagt via udveksling af dokumenter, og når retten vurderer, at det ikke er nødvendigt for parterne at deltage i retsmødet, og hvis parterne ønsker det, kan retten høre sagen for lukkede døre og give parterne mulighed for at indsende skriftlige indsigelser og svar.

Den civile retsplejelov indeholder særlige bestemmelser om visse processuelle regler — summariske sager, ægteskabssager, anliggender vedrørende civilstand, inhabilitet, bodeling, beskyttelse og genetablering af ejendomsret, skøder, kollektive søgsmål og begæringer om betalingspåkrav, sikrende retsmidler, frivillig retspleje og fogedforretninger. Handelsloven indeholder særlige regler om insolvensbehandling og dermed forbundne stævninger.

13 Modtager jeg udførlige oplysninger om sagens videre forløb (f.eks. om, hvornår jeg skal møde i retten)?

Retten indkalder parterne til retsmødet, når datoen for det offentlige retsmøde er fastsat af retten for lukkede døre. Hvis datoen for retsmødet udsættes til et offentligt retsmøde, modtager parter, der er lovligt indkaldt, ikke en stævning til næste retsmøde, hvis datoen er blevet dem meddelt under det offentlige retsmøde. Indkaldelsen udsendes senest en uge før retsmødet. Denne regel gælder ikke i forbindelse med fogedforretninger. Stævningen indeholder: navnet på den udstedende domstol, navn og adresse på den indkaldte person, i hvilken forbindelse og i hvilken egenskab denne indkaldes, sted og tidspunkt for retsmødet og de juridiske konsekvenser af ikke at møde frem.

Retten giver parterne en kopi af eventuelle beslutninger, som er omfattet af en særskilt klage.

Frister fastsat af retten for formelle handlinger meddeles parterne, men ikke klagefrister. Retten skal i enhver retsafgørelse angive de kompetente klageinstanser og fristen for indgivelse af en klage.

■ Sidste opdatering: 23/09/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.